

Komentář k Evangelium na svátek Křtu Páně

Evangelium na svátek Křtu Páně (Cyklus B). »Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení!«

07.01.2024

Evangelium (Mk 1, 6b-11)

Jan živil se kobyilkami a medem divokých včel. Kázal: »Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánek. Já

jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem svatým.«V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a dal se od Jana v Jordáně pokřtít. Hned jak vystupoval z vody, spatřil, že se nebe rozevřelo a že se na něho snáší Duch jako holubice. A z nebe se ozval hlas: »Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení!«

Komentář

Vánoční čas končí svátkem křtu Páně v Jordánu, který je naplněný tajemstvím a je zásadní událostí v dějinách spásy. Na břehu Jordánu se stejným úžasem jako Jan Křtitel rozjímáme o tom, jak se Boží Syn, který se stal člověkem, dobrovolně postavil do fronty s hříšníky a podstoupil křest pokání, který hlásal Jan.

Jako plod tohoto Ježíšova aktu solidarity s lidstvem se nám zjevuje Svatá Trojice: v hlase Otce, v poslušném naslouchání vtěleného

Syna a v síle Ducha, který na něj sestupuje v podobě holubice. Ačkoli je příběh krátký a Marek jej vypráví jednoduše, má velkou teologickou hloubku a v jistém smyslu zhušťuje dílo vykoupení, které Ježíš přišel vykonat.

Na jedné straně se Ježíš ponořuje do vod Jordánu, které symbolizují pokání, trest a smrt, jimiž lidé trpí kvůli hříchu. Vody také symbolizují Ježíšovo utrpení na kříži. V tom připomínají vody trestu v epizodě všeobecné potopy (srov. Gn 6-9).

Ale tytéž vody Jordánu, posvěcené Ježíšem, symbolizují něco víc než trest, symbolizují také nové stvoření: křesťanský křest. Když se Ježíš znovu vynořuje z vod, je předobrazem jeho vzkříšení z mrtvých, které je zase předobrazem našeho vlastního vzkříšení. Vody Jordánu tak připomínají prvotní vody z Genesis (srov. Genesis 1), z nichž Boží hlas

všechno stvořil a které byly přelity
Božím Duchem.

Celá epizoda křtu Páně tedy zjevuje
nekonečné Boží milosrdenství vůči
jeho tvorům. Vskutku, nebesa, která
se otevřela pro Ježíše, se nakonec
otevívají i pro lidstvo: hlas Otce, který
věčné Slovo vždy nazývá
"milovaným Synem", ho nyní volá i v
lidské bytosti jako prvotinu pro nás
všechny; a Duch svatý, který věčně
vychází z lásky Otce a Syna,
sestupuje na Ježíše z Nazareta v
předuše svého sestupu na Boží děti.

Díky tomuto vzácnému daru, který
Pán získal na kříži, díky "křtu v
Duchu svatém" můžeme s láskou a
důvěrou jednat s Bohem jako
milované děti. Proto nám svatý Cyril
Jeruzalémský říká: "Budete-li mít
upřímnou zbožnost, sestoupí Duch
svatý i na vás a uslyšíte Otcův hlas"^[1].

Radostná pravda o našem božském
synovství může a musí osvětit celý

náš život až do té míry, že budeme žít a myslet jako sám Ježíš. V této souvislosti nám svatý Josemaría říká, že vědomí, že jsme a cítíme se být Božími dětmi, vyžaduje "autentický program vnitřního života, který má za svůj svorník ty normy zbožnosti s Bohem - málo, opakuji, ale stálé -, které vám umožní osvojit si city a způsoby dobrého syna"^[2].

Člověk, který se cítí být neustále láskyplně sledován Bohem, jak to cítil Ježíš, je naplněn útěchou a bezpečím, protože onen dobrý Bůh, který nad ním rozprostírá svou bezpodmínečnou náklonnost, mu říká: "Jsi můj syn, milovaný".

Nyní, když se chystáme začít obyčejný čas, plný malých, každodenních, běžných situací, můžeme znovu objevit úžasný dar, který pro nás Ježíš získal na kříži, a dát ho poznat svým příbuzným a přátelům.

^[1] Svatý Cyril Jeruzalémský,
Katecheze III, O křtu, 14.

^[2] Svatý Josemarie, Boží přátelé, č.
150.

Pablo Edo // Photo: Matt Hardy -
Unsplash

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangelieu-na-svatek-krtu-
pane/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangelieu-na-svatek-krtu-pane/) (13.08.2025)